

60-plussers: dik met McDonald's, en meer....

Over een vrolijk verzamelend echtpaar uit Soest. Bep en Rob hebben twee grote verzamelingen, namelijk McDonald's en keycards, en daarnaast enkele kleinere verzamelingen. Alles in de loop der jaren opgebouwd met liefde en oog voor detail.

TEKST: LIA BRUYN
FOTO'S: KARINA ALVARENGA

In dit artikel gaan we met name in op McDonalds. Voor de vele andere verzamelingen van Rob en Bep verwijzen we u graag naar de website van deze verzamelaars: www.mcfans.nl. Contact opnemen met Rob en Bep kan via de website, of via de redactie van *Verzamelen Magazine*.

Wat zit, staat, ligt of tikt er allemaal bij hen? Je zou kunnen zeggen vooral 'alles' wat McDonald's gebruikt om de verkoop van eet- en drinkwaren te bevorderen. Dus nee, geen eetbare hamburgers of kroketten. Wel stralende neonverlichting van het bedrijfslogo (The Golden Arches oftewel de gouden M), bedrijfskleding, horloges, een originele prikklok, heerlijk veel Happy Meal figuurtjes enzovoort enzovoort. Ook de geel-rode clown Ronald is prominent aanwezig. Daarnaast zijn er nog enkele andere, kleinere verzamelingen. Zoals Commodore computers, alles over de gemeente Soest, Rubiks kubussen, honderden kortingskaarten, klokken, suikerzakjes en velletjes decemberpostzegels.

Zodra je bij Rob en Bep Goudriaan voor de deur staat, dan zie je het. Of beter, dan voel je je al meegezogen in hun enthousiasme. Een verzameling is weliswaar pas een verzameling als er meer dan één van is, voor hun oldtimer van Engelse origine (Austin Ten uit 1936) maken ze een uitzondering. Het is hun kleinste collectie, want verder gaat het om duizelingwekkende aantallen. Hun grootste verzameling, McDonalds, omvat wel 20.000 items.

'Bulkverzamelaars'

Deze energieke Soestenaars zijn beiden over de zestig. Rob is met pensioen en heeft nu een eigen zaak in het bedrukken van onder andere kleding. Hun twee kinderen wonen op zichzelf. Dochter Sabine verzamelt Suske en Wiske. Zoon Tim verzamelt niets, hetgeen verbazingwekkend is, want ooit lag dat anders. Het startschot voor deze megagrote McDonald's collectie is namelijk door hem gegeven. Als kleine jongen was hij onder de indruk van bepaalde figuurtjes die aan klanten en klantjes werden meegegeven bij een Happy Meal. Rob: "Als Tim tegenwoordig onderweg is dan bestelt hij gelukkig enkel en alleen bij de grote M zijn koffie. Hij verzamelt zelf niet meer maar blijft zo alert voor ons." Terwijl Rob het woord voert, is Bep druk bezig om onze fotografie te ondersteunen. Een taakverdeling die broodnodig is want een woord als klein, beperkt, miniem etc. is hen vreemd. Vraag aan het echtpaar: hebben jullie zelf ook een taakverdeling? Rob: "Bep is vooral bezig met de Happy Meal figuren. Zij weet daar vrijwel alles van, ik niet. Ik richt me op de rest, natuurlijk samen met Bep." Zij voegt daar nog aan toe, dat ze samen nooit ruzie hebben over een aanschaf. Alles gaat in harmonie. En dat

zie je als je rondkijkt; deze verzamelingen – klein of groot – bieden dit 'Golden Team' enkel vreugde.

Waar laat je het allemaal?

Deze verzamelaars hebben een slimme oplossing bedacht. "Kom mee, dan gaan we de trap af". De stem van Rob klinkt hier opeens geheimzinnig. Met z'n viertjes belanden we in een donkere kelder onder het huis. Plotseling flitst de neonverlichting van de Golden Arch aan. Er is zoveel te zien in deze grote ruimte, dat je alleen maar wil kijken en aanraken. Alles overzichtelijk uitgesteld in kasten en op planken. Later blijkt dat hun schatten ook op de andere etages te bekijken zijn. Het kan niet anders of je raakt onder de indruk. Dit hebben ze fantastisch gedaan. Het is veel en toch inzichtelijk. Hoewel? Weten ze wel precies wat ze hebben? "Wij wel", reageert Rob onmiddellijk trots, "want ik noteer en bewaar. Niet alleen de spullen maar ook alle kennis die we in de loop der jaren hebben vergaard." Deze verzamelaars hebben dus werkelijk alles op een rijtje. Dit neigt naar museale kwaliteit. Zulke bewaarders verdienen een Gouden Medaille, al was het maar bij dezen op papier!

Happy Meal

Een kartonnen doos, soms eentje van plastic, vanaf 1986 in Nederland geïntroduceerd. Wat zit erin? Destijds waren de kinderen blij met een lekkere (misschien wat vette) hap, die wat minder groot was dan voor volwassenen. Nu tref je er ook tomaten en sla in aan. En natuurlijk een leuk figuurtje om mee te spelen. Ze zijn van plastic en in vrolijke kleuren uitgevoerd. Je wordt er vrolijk van als je ernaar kijkt!

De hoeveelheid maakt het extra bijzonder. Het zijn 5000 á 6000 stuks, afkomstig uit binnen- en buitenland. Bijna alle speeltjes die het bedrijf ooit vanaf 1979 heeft uitgegeven. In de eerste jaren gebruikt McDonald's voor velen van ons herkenbare 'eigen' figuurtjes voor de Happy Meal, zoals Ronald, Grimace, Birdie en Hamburglar. Later komen daar figuurtjes uit de Disney-films voor in de plaats. McDonalds stopt uiteindelijk met Disney en stapt over op een andere studio voor animatiefilms, namelijk Pixar. De huidige Happy-Mealdoosjes bevatten daarom nu ook figuren die gebaseerd zijn op (jeugd-)films en series, zoals Pokemon.

Aanwinsten en andere verzamelaars

Rob: "We lopen de algemene beurzen af. Zo nu en dan krijgen we spontaan een kleine maar mooie collectie cadeau. Het zijn donatië van gulle gevers, die over ons gehoord of gelezen hebben, op beurzen met ons in contact zijn gekomen en die er zelf niets meer mee doen. Verder maken wij deel uit van de verzamelkring SamZam (Samen Verzamelen). In deze kring zitten verzamelaars met elk een eigen verzamelobject. Je vindt er dus geen dubbele collecties. We ontmoeten elkaar twee keer per jaar en dat zijn altijd supergezellige vergaderingen". Vooral de pauzes blijken bij Rob en Bep in trek te zijn. Dan is er tijd voor de gesprekken met andere verzamelaars. Ieder verzamelt iets anders, maar de 'problemen en oplossingen' zijn vergelijkbaar. Bep: "Het allerleukste is om te zien wat voor ons is meegenomen. Daar zitten prachtige stukken tussen. Wij nemen natuurlijk net zo goed interessante items mee voor de andere deelnemers. Die uitwisseling van kennis en stukken verveelt nooit".

Hoe zit het met andere verzamelaars van McDonald's, zijn die er? Rob: "In Nederland zijn we de een van de grootste verzamelaars. Het is moeilijk te zeggen om hoeveel verzamelaars het precies gaat.

Misschien enkele tientallen? Ze zijn er wel, maar ze haken snel af. We zien het gebeuren en we begrijpen het wel. Het is ook allemaal zoveel en de diverse speeltjes zijn zo moeilijk te verkrijgen. In Duitsland zijn er meer, hoewel die verzamelingen minder breed van opzet zijn. Veruit de meeste wonen in Amerika, maar keer op keer merken we dat zij niet graag aan 'buitenlanders' verkopen". In Amerika zijn door McDonald's ooit 12 miljoen glazen vernietigd vanwege giftige verf op het glas. Het ging om een speciale editie met filmheld Shrek erop. "We kregen van iemand zo'n glas en zijn er nog steeds dolblij mee." De meest recente aanwinst is een doos met 30 items uit het buitenland. Daar zaten enkele unieke exemplaren tussen, en dubbele. Wat doen ze met die dubbele? "Een enkele keer gebruiken we ze om te ruilen. We verkopen eigenlijk nooit wat. Vaak hebben wij het gratis gekregen of is er weinig voor betaald, want anders is het niet leuk meer. Onze dubbele gaan ook wel gratis naar andere geïnteresseerden. Op onze website Mcfans.nl gaan we uitgebreid in op de geschiedenis en de diverse items. De verhalen erachter hebben we erbij gezet, want die zijn voor ons ook het verzamelen waard. De leukste deal was ooit een krat bier voor een prachtige fiets, van McDonald's natuurlijk. Ik fiets er dagelijks op."

Verzamelaar als reclamebord

Het meest voor de hand liggend is uiteraard om bij McDonald's zelf om spullen te vragen. Elke verzamelaar is in feite een reclamebord voor het bedrijf, maar zo simpel ligt het niet. Rob: "We zijn in de loop der jaren teleurgesteld geraakt in hun bedrijfsvoering. We schrijven regelmatig brieven dat we bijna moeten smeken om iets te krijgen. Waarom dat zo is? Het verloop onder het personeel is behoorlijk groot. Dan merk je dat niet iedere medewerker even goed op de hoogte is. De ene is daarbij meer geneigd dan de andere om voor enthousiaste verzamelaars een stapje harder te lopen. Natuurlijk ligt de prioriteit bij de verkoop, maar wat meer oog voor ons zou fijn zijn." Gelukkig krijgen ze niet altijd nul op het rekest. Net als in de 'echte wereld' is het ook hier een kwestie van persoonlijk contact waardoor de een de ander wat gunt.

Commercieel

McDonald's is er kien op om alleen producten te leveren die verkoopbaar zijn. Niet elk land is gelijk. Het menu is daarop aangepast. Onze welbekende McKrokroket komt bijvoorbeeld nauwelijks voor op andere menulijsten. Rob: "Zo zijn er mondiaal gezien wel meer regionale verschillen. In Nederland is het bedrijf ooit begonnen

met erwtensoep en kip met appelmoes. Daar zijn ze mee gestopt. Wat we nu zien is een andere ontwikkeling. Het bedrijf heeft daarmee – wat ons betreft – gekozen voor een overstap van diversiteit naar meer eenvormigheid. En dat is jammer." McDonald's is, net als elk ander bedrijf, altijd op zoek naar verhoging van de omzet. De nadruk ligt tegenwoordig op groen en gezond, een lokkertje voor de klant, maar snelle productie en snelle bediening zijn nog belangrijker, want meer klanten leiden tot nog meer omzet. Het bracht een filiaal er ooit toe om een bord met huisregels op te hangen:

'.. verblijft u langer dan 30 minuten in het restaurant, dan kan u worden verzocht, het restaurant te verlaten. Bij overtreding .. politie .. restaurantverbod ... ondertekend .. de directie..'

Inderdaad: time is money. Fastfood met een loopband is door de twee Schotse broers Dick en Mac McDonald uitgevonden. Zij runden vanaf 1940 in het Amerikaanse San Bernardino een McDonald's, de eerste dus. In 1948 introduceerden ze een door hen bedachte loopband voor hamburgers, zonder bediening aan tafel. Uiteindelijk is hun fastfoodconcept door Ray Kroc wereldwijd uitgezet. De fascina-

tie van McDonald's voor 'tijd' komt goed tot uiting in de grote hoeveelheid klokken die het bedrijf heeft uitgegeven. Elk personeelslid krijgt na jaren trouwe dienst een apart horloge. Die horloges zijn uiteraard ook in de verzameling opgenomen. Van eentje heeft Rob de betreffende trouwe werknemer kunnen terugvinden. Deze meestal kleurrijke 'time-pieces' hangen of liggen nu keurig in die prachtige kelder, waar zoveel te zien is en waar tijd geen rol lijkt te spelen, waar je echt happy kunt zijn. In de film *The Founder* wordt ingegaan op hoe slinks Ray Kroc te werk is gegaan. Deze film kwam recent in Nederland uit. Wie zullen er binnenkort op de eerste rij zitten?

Een laatste vraag

Het was een bijzonder en leuk gesprek met deze rasverzamelaars. Wel jammer dat we geen hamburger of krokroket kregen! Eten jullie nog vaak bij McDonald's? Rob: "Vroeger met de kinderen wel, nu beperken we ons tot onze passie." Bep is het daarmee eens. Verzamelen doen ze immers samen.

